

L'estrany cas de Josep Borrell

JUAN-JOSÉ LÓPEZ BURNIOL

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 30.11.08

He rebut la recopilació --655 pàgines-- dels discursos i les intervencions de Josep Borrell com a president del Parlament Europeu --de juliol del 2004 fins al gener del 2007--, vertebrats per unes idees axials: 1. "Quan prevalen la voluntat política i el sentit de l'interès general, la Unió Europea avança". 2. Per "impulsar el paper de la Unió Europea en l'escena internacional" és necessària "la seva implicació directa com a potència mundial en diverses zones de conflicte". 3. "Ja no es pot parlar de solidaritat intercomunitària, de resposta a la mundialització, ni de lloc d'Europa en el món, sense replantejar a fons el sistema de finançament del pressupost comunitari". 4. "El projecte europeu s'ha d'acompanyar d'una convergència econòmica i fiscal més gran".

La qualitat del treball de Borrell em recorda l'estrany cas que va frustrar la seva carrera política a Espanya, quan, elegit en votacions primàries com a candidat a la presidència del Govern, va ser defenestrat poc després per l'aparell del seu propi partit. No van servir de res el seu talent provat, la seva entrega entusiasta, ni la seva enorme capacitat per connectar amb les bases i els votants del partit. És cert que li ha costat superar la displicent arrogància del primer de la classe, així com un punt de dogmatisme que li impedeix veure, de vegades, els efectes negatius o divergents de les seves decisions. També és veritat que, sent català de la Poble de Segur i establert a Madrid, cap tribu l'ha considerat mai, de manera total, com un dels seus: sempre ha anat per lliure i tant els uns com els altres l'hi han fet pagar.

Cap d'aquests motius justifica el seu apartament, que va impedir comprovar --entre altres extrems-- fins on hauria arribat el seu ganxo electoral. Sobretot si es té en compte que, poc després, la política socialista es va revestir, a Espanya, de lleugeresa intel·lectual, impostació pseudoideològica i tacticisme immediat. Per això avui, quan per a la nostra generació tot el peix ja està venut, vull deixar constància de la meva admiració i afecte per un polític que no va poder culminar la seva tasca.